

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/6958/32

Módosító javaslat

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Érkezett: 2012. MÁJ 25.

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése alapján a **Büntető Törvénykönyvről** szóló T/6958. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 43. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

"(1) Ha a bíróság életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább **húsz [huszonöt]**, legfeljebb **harminc [negyven]** évben állapítja meg. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját években kell meghatározni."

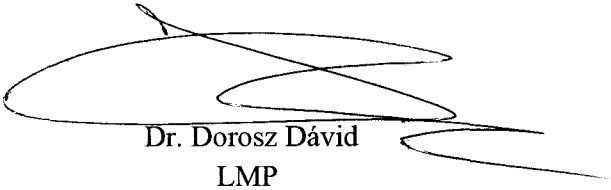
INDOKOLÁS

A benyújtott törvényjavaslat szükségtelenül szigorít a hatályos szabályozáson. A potenciális bűnelkövetők számára további elrettentő erőt (marginális fenyegetettséget) nem jelent a Büntető Törvénykönyvben az, hogy a feltételes szabadságra bocsátás nem húsz, hanem negyven év múlva lesz először megvizsgálható. Ha pedig prevenciós hatása nincs, akkor két szempont alapján kell a szabályt megalkotni:

- a) mi a legolcsóbb társadalmilag? - nyilván az, ha nem tartja el a társadalom az elítéltet még húsz évig akkor, amikor magát is el tudná tartani,
- b) mi szolgálja az alapvető jogok védelmét? - nyilván az, ha a bíró a lehető leghamarabb meg tudja vizsgálni, hogy az életfogytig terjedő szabadságvesztés elérte-e a célját, az elkövető olyan jelentős személyiségváltozása bekövetkezett-e, ami indokolja a feltételes szabadságra bocsátást.

Másrészt a harminc éves korában elítélt személy esetében mi alapján állapítja meg a bíróság, hogy hatvan vagy hetven évesen indokolt megvizsgálni a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét? Egészen addig, amíg a Büntető Törvénykönyv az életfogytig terjedő szabadságvesztésre ítélték esetén is biztosítja a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, bízni kell abban, hogy a bíróság érdemben meg tudja ítélni, hogy indokolt-e a szabadságra bocsátás.

Budapest, 2012. május 25.

Dr. Dorosz Dávid
LMP